

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 292

гр. Варна, 24.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Николай Св. Стоянов Въззивно частно гражданско дело № 20223100502658 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.274 от ГПК вр. чл.577 от ГПК.

Образувано е по жалба на ЕТ „Туки-Цветков-Цветнен Цветков“, с ЕИК: 040039484 – Цветнен Димитров Цветков, ЕГН*****, срещу определение от 13.12.2022г. на съдията по вписванията при ВРС, постановено по заявление вх. №41496/13.12.2022г. на ЕТ „Туки-Цветков-Цветнен Цветков“, с което е **отказано заличаването** на възбрана върху имот на молителя въз основа на определение №260776/30.09.2022г. по гр. дело №14231/2009г. на ВРС по реда на чл.402, ал.2 от ГПК.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания акт. Моли се за неговата отмяна и даване на указания на съдията по вписванията за заличаване на обезпечителната възбрана.

Съдът преценява жалбата за редовна и допустима, тъй като е подадена в предвидения от закона едноседмичен срок, от надлежна страна (от молителя в охранителното производство), срещу подлежащ на обжалване акт (отказ на съдия по вписванията) и съдържа необходимите приложения (доказателства за платена държавна такса, пълномощно за процесуален представител и други), поради което следва да бъде разгледана.

По съществото на жалбата, като взе предвид изложените в нея доводи и оплаквания, събраните по делото доказателства и приложимата нормативна за случая регламентация, съдът намира следното:

Производството пред Служба по вписванията – Варна при АВп на РБ е образувано по заявление вх. №41496/13.12.2022г. на ЕТ „Туки-Цветков-Цветнен Цветков“ за заличаването на възбрана върху имот на молителя (УПИ

№IV-11, 12, 1149, 1150, находящ се в кв.65 по плана на кв. Винаца, м-ст Драгу дере, с площ 4124кв.м.), първоначално допусната с определение №19617/23.12.2009г. по гр.д. №14231/2009г. на ВРС за обезпечаване на паричните искиове на Светла Петрова Димитрова срещу молителя ЕТ за сума 12000евро, което обезпечение е отменено с определение №260776/30.09.2022г. по гр. дело №14231/2009г. на ВРС по реда на чл.402, ал.2 от ГПК. Към заявлението са приложени преписи от съдебния акт по чл.402, ал.2 ГПК на ВРС, пълномощно и документ за платена в полза на АВп държавна такса.

С обжалваното определение от 13.12.2022г. съдията по вписванията е отказал замоленото заличаване на обезпечителната възбрана с единствения мотив, че е налице разминаване в номера на гражданското дело на ВРС, който е вписан в обезпечителната заповед и в акта на ВРС по чл.402, ал.2 от ГПК.

Според чл.31 от ПВ вписването на възбраните се заличава по писмено нареждане на учреждението или длъжностното лице, наложило възбраната или пред което е представена гаранцията или обезпечението, а ако обезпечението не е послужило, заличаването е по искане на заинтересования със заявление, към което прилага удостоверение от надлежното учреждение, че вписването може да се заличи. Самото заличаване се извършва с нанасяне в партидната книга с указание на основанието, по което то е станало, и кога е направено; за заличаването съдията по вписванията прави отбелязване отстрани на вписания акт, като посочва входящия номер на молбата за заличаване (чл.32). Съгласно чл.32а, ал.1 от ПВ само в случай, че записаният във входящия регистър акт не отговаря на изискванията на закона или е неподлежащ на вписване, съдията по вписванията се произнася с определение за отказ; актът за отказ се записва в регистъра за отказите по чл.33, буква "н" с посочване на постановения отказ и датата на постановяването му. Съобразно концептуалните разяснения, дадени в т.6 от ТР №7/25.04.2013г. по тълк. дело №7/2012г. на ОСГТК на ВКС, съдията по вписванията може да откаже вписване, респективно заличаване, само ако актът по принцип не подлежи на това, ако не е съставен според изискванията за форма и ако няма необходимото съдържание. Проверката на съдържанието на акта е в две насоки – идентификация на страните и на имота. Последната се извършва по изискванията на чл.6, ал.1, б. „в“ от ПВ, а когато има одобрена КК за имота актът следва да съдържа и данни по чл.60, т.1-7 от ЗКИР. Във всички случаи обаче предпоставките на самия акт не подлежат на преценка от съдията по вписванията и не могат да са основание за отказ. Съгласно чл.402, ал.3 от ГПК вдигането на запора, заличаването на възбраната и отменянето на другите обезпечителни мерки става въз основа на влязлото в сила определение на съда по чл.402, ал.2 от ГПК, което пък се следва, когато съдът се увери, че вече не съществува причината, поради която е било допуснато обезпечението. От съвкупния анализ на тези принципни положения се достига до извода, че при вписана обезпечителна възбрана и последващ представен съдебен акт по чл.402, ал.2 от ГПК, проверката която се дължи от съдията по вписванията е единствено за съответствие на страните по обезпеченото вземане, на неговите предмет и размер, както и индивидуализацията на

възбранения недвижим имот. При пълно съответствие по тези показатели не са налице основанията за постановяване на отказ от разпореденото от съда заличаване на възбраната, допусната като обезпечение на иск.

Настоящият случай е именно такъв. Видно е от представените преписи от деловодна система на ВРС по гр.д. №14231/2009г., съдържащ диспозитива на Определение №19617/23.12.2009г. за допускане на обезпечението, издадена обезпечителна заповед от 12.01.2010г. в изпълнение на последното, както и определение №260776/30.09.2022г. по същото гр. д. №14231/2009г. на ВРС, по чл.402, ал.2 ГПК, че е налице пълна идентичност на страните по обезпечено вземане, на неговите предмет и размер и индивидуализацията на недвижимия имот, послужил за обезпечението. Пълно съвпадение има още и при датата на постановяване на определението по чл.390 от ГПК и дори в номера на състава на ВРС. При това положение отказът за заличаване на възбраната, основан на техническа грешка (несъответствие) само относно номера на делото на ВРС в обезпечителната заповед спрямо актовете по чл.390 от ГПК и чл.402 от ГПК, не може да се приеме за обоснован. Обратното би означавало въпреки успешната процедура по отпадане на обезпечителната тежест, длъжникът да бъде лишен от възможността да се освободи от нея, а вписванията да създават невярната за третите лица представа за продължаващо обезпечително основание, макар то да е отречено от съда. Кое е недопустимо само заради техническа грешка, при това не в решаващата (диспозитивната) част на обезпечителната заповед.

В продължение следва да бъде отбелязано, че посоченото от съдията по вписванията „разминаване в описанията на делото“ се извежда единствено от мотивите на обезпечителната заповед, а не от съдържанието на диспозитива ѝ. Съдебната практика приема, че на поправка на ОФГ подлежи само диспозитива на съдебния акт, а не и мотивите му, което би означавало недопустимост дори на поправката на „разминаването“ в обезпечителната заповед в случая и така -невъзможност за нейното отписване, което разбира се не може да се приеме.

На последно място следва да се обърне внимание, че определението на ВРС по чл.390 от ГПК е с №19617 от 23.12.2009г., а гр. д. №14231/2009г., по което е постановено, е образувано във ВРС на 23.12.2009г. Така става ясно, че няма как за осем календарни дни, повечето от които неработни, да биха били образувани още близо 5000 дела във ВРС, за да би се достигнал номер на дело „19617“ по описа на ВРС за 2009г. Следователно и без удостоверение се изяснява, че гр. дело №19617/2009г. на ВРС изобщо е нямало образувано, за да би било мислимо издаването на обезпечителната заповед от 12.01.2010г. по него. Кое потвърждава чисто техническия характер на неточността и крайния извод за липса на основание за отказ от заличаване на възбраната, с оглед на данните в настоящия случай.

По горните съображения съдът намира обжалвания отказ за неправилен, поради което същият следва да бъде отменен, а заявлението следва да бъде върнато на съдията по вписванията за извършване на замоленото заличаване съобразно представения съдебен акт по чл.402, ал.2 от ГПК.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 13.12.2022г. на съдията по вписванията при ВРС, постановено по заявление вх. №41496/13.12.2022г. на ЕТ „Туки-Цветков-Цветнен Цветков“, с което е отказано заличаването на възбрана върху имот на молителя въз основа на определение №260776 от 30.09.2022г. по гр. дело №14231/2009г. на ВРС по чл.402, ал.2 от ГПК, на основание чл.577 от ГПК вр. чл.32а от ПВ.

ДОПУСКА заличаването, поискано със заявление с вх. №41496 от 13.12.2022г. на ЕТ „Туки-Цветков-Цветнен Цветков“, ЕИК040039484, относно имот на молителя (УПИ №IV-11, 12, 1149, 1150, находящ се в кв.65 по плана на кв. Винаца, м-ст Драгу дере, с площ 4124кв.м.), въз основа на определение №260776/30.09.2022г. по гр. дело №14231/2009г. на ВРС по чл.402, ал.2 ГПК.

Връща преписката на Служба по вписванията – Варна при АВп на РБ за извършване на поисканото със заявлението и допуснатото от съда заличаване, като за целта се изпрати заверен препис от определението.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____